

[Bouet.]

jo Regeringen, som har Udspillet; den erklærer selv, at det er den bedste og dygtigste Regering, vi har haft, Statsministeren har udført et langt større og langt bedre Arbejde end tidligere Ministre for den samme Betaling. Dette Ministerium skal vise, at det kan skaffe Beskæftigelse og Arbejde, men det opnaar man ikke ved disse Lovforslag; der er ikke Kød paa disse Ben, det er en Narresut, man stiller de arbejdsløse i Udsigt, oven i Købet en Narresut, der er tilsmurt med Sennep, idet det jo for dem maa være ubehageligt, at Lønnen skal gaa ned, selv om vi anerkender, at Princippet er rigtigt. Dette Lovforslag byder ikke de arbejdsløse saadanne Fordele, at man kan sige, at man, naar man gaar ind for det, er med til at afhjælpe Arbejdsløsheden.

Den højtærede Minister var inde paa, at han muligvis skulde have nedsat en Kommission, og jeg forstod, at han ogsaa nu overvejede, om han ikke skulde gøre det. Men hvad i al Verden hjælper det, at den højtærede Regering nedsætter en Kommission — det har den jo gjort før —, men naar Kommissionen er blevet enig om Spørgsmaalet, bryder Regeringen sig fejl om, hvad Kommissionen er blevet enig om, saa fremkommer der intet Forslag til Gennemførelse i dette høje Ting, jfr. Landbokommissionens for Landbruget saa vigtige Forslag. Altsaa, det vil jeg fraraade den højtærede Minister. Det er sikkert kun et Spild af Tid, for selv om en saadan Kommission blev enig, saa kan vi være ganske enige om, at saa rettede Ministeren sig ikke efter den. Nej, højtærede Minister, kom med virkelige Forslag, som kan medføre, at der kommer Gang i Erhvervslivet, saa skal de ogsaa fra vor Side faa den Tilslutning, som er nødvendig.

Disse Forslag her, vover jeg at paastaa og gentage, tager partipolitiske Hensyn. Spørgsmaalet om Overarbejde har gennem mange Aar været et Stridsspørgsmaal mellem Arbejderklassen og Arbejdsgiverne, og da Arbejderklassen har saa nær Tilknytning til Socialdemokratiet — det er jo alle dens Førere, der sidder her som Rigsdagsmænd paa den socialdemokratiske Side —, saa er det ganske naturligt, at man fra dette Partis Side søger ved Rigsdagens Hjælp at gennemføre det, som man ikke ad overenskomst-mæssig Vej har kunnet opnaa. Derfor paa- staar jeg, at saavel ved dette Forslag som ved Forslaget om 40 Timers Ugen søger man ved Rigsdagens Hjælp at faa afgjort et Stridsspørgsmaal mellem de to Parter.

Jeg skulde endda ikke stille mig afvi-

sende, hvis saadanne Lovforslags Gennemførelse var i Samfundets Interesse, men saaledes som disse Lovforslag er formet, og saaledes som Arbejdet er foregaaet i Udvalget, under Hensyn til de Oplysninger, vi har faaet dér, er det ganske givet for mig, at disse Forslag ikke vil bringe synderligt Arbejde i Gang. Jeg nævnte før, at man vilde undtage saadanne Arbejder som Storstrømsbroen, at Byggeindustrien skulde undtages, og jeg gentager: Hvad bliver der da tilbage? Der bliver tilbage det, at hvis man fik gennemført dette, saa vilde man vende tilbage til det større Spørgsmaal: 40 Timers Arbejdsugens Gennemførelse i Erhvervene.

Den højtærede Minister sagde, at det var Spørgsmaal, som man beskæftigede sig med overalt i Verden, ogsaa i Genève. Det lader mig nu nogenlunde kold, hvad man beskæftiger sig med i Genève efter de Resultater, der er kommet ud af Forhandlingerne gennem en lang Aarrække dernede. Mere Betydning har de Forsøg, der gøres i Amerika, men i Øjeblikket har vi jo ikke set Resultater af disse Forsøg, som dér gøres paa langt fyldigere Maade.

Den højtærede Minister var ked af, at jeg angaaende det sidste Forslag, som jeg omtalte, Forslag om Merbeskæftigelse, havde sagt, at jeg stillede mig „ikke afvisende“. Han forstod ikke, at der ikke lød akkurat den samme Tone, som da vi sidst beskæftigede os med dette Forslag. Men der er jo løbet noget Vand i Stranden, siden jeg sidst som Ordfører for mit Parti talte om dette Lovforslag. Der er bl. a. en Udvalgsbehandling imellem, og under denne Udvalgsbehandling fik vi ingen Oplysning om, hvad det var, man tilsigtede med dette Forslag, og saaledes som det er affattet, giver det ikke noget som helst Billede af, hvad der skal ind i den Ramme, som jeg sagde Forslaget i Virkeligheden er.

Og endelig kan Forslaget vel ikke have saa stor Betydning for Regeringen og Regeringspartierne, for i den, hvordan er det, man kalder det, Kohandel, som Regeringspartierne var i med Venstre, var de jo villige til at kvittere baade dette Forslag...

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem bør ikke betegne den indgaaede Overenskomst som en Kohandel.

Bouet: Jeg troede, det var et parlamentarisk Udtryk. Men altsaa, i den Handel, der blev indgaaet mellem de daværende Regeringspartier, kvitterede man jo disse to Forslag, baade Forslaget om Merbeskæf-